IOHANNES DE UTINO. RICHARDUS DE SANCTO VICTORE. PETRUS PICTAVIENSIS. VARIA
Melk (?), 2. Hälfte 14. Jh. Seite Fragm-213_1r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=9168
Copyright: Melk, Benediktinerstift

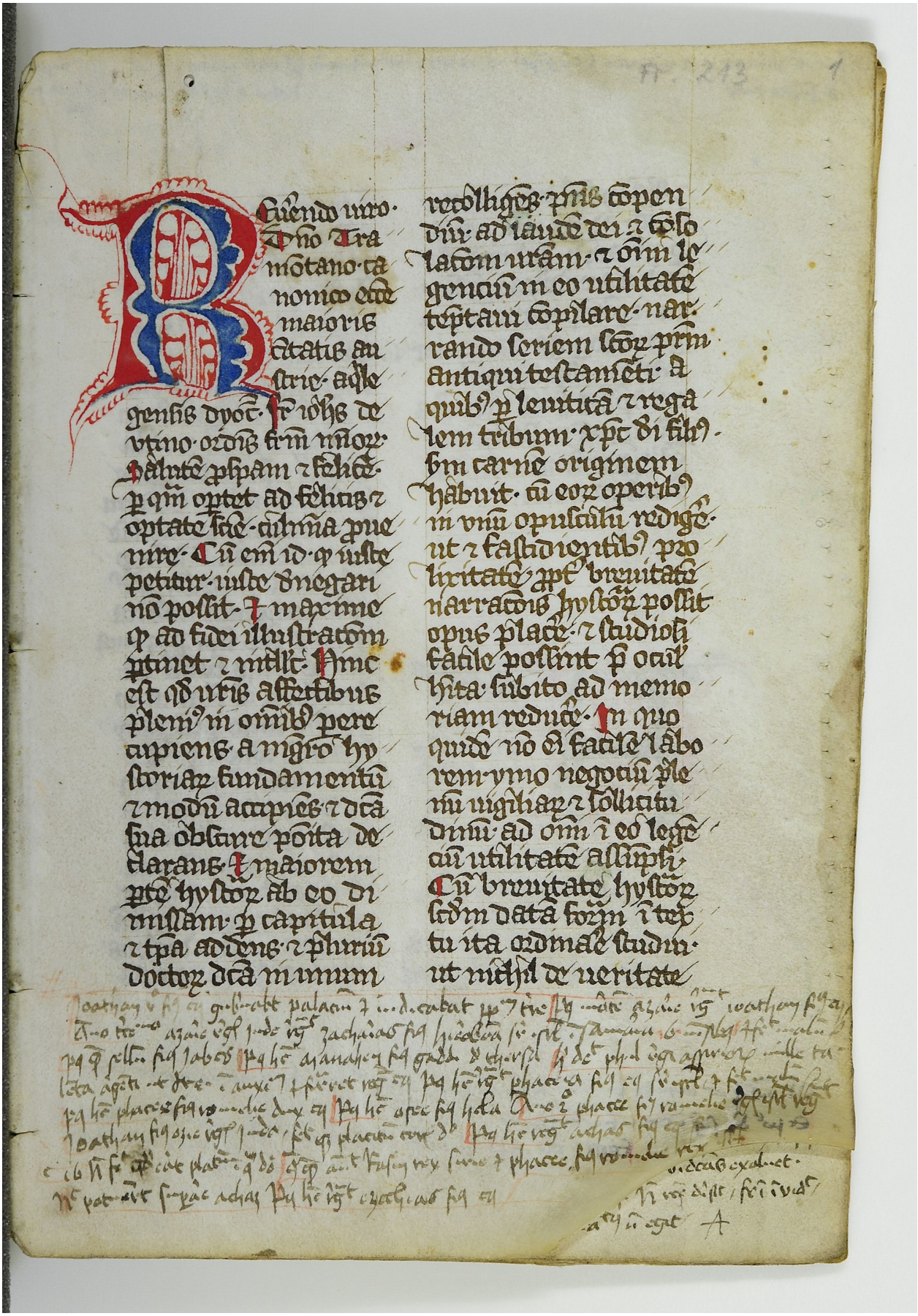

Beuendo uero
Dno Ira
motano ca
nonico ecce
maioris
ecclesie au
stric aste
gensis dyoc. fr iohis de
vtino ordis fm uslor
halute pspam r felicit.
p qm optet ad felicitatis r
optate fide culmna pue
nire. Cu enim id q iuste
petitur iuste denegari
no possit. r max me
q ad fidei illustracom
pinet r mlt. Hmc
est qd utis assertibus
plem in omib pere
rapiens a nigro hy
storiar fundamentu
r modu accipies r dca
sua obstare posita de
clarans. r maiorem
pte hystor ab eo di
mssam q capitula
r tpa adiens r plurim
doctor dca m minum
recollegens. prius copen
diu ad laude dei r ipso
lacom utam r omm le
gencium m eo utilitate
tepta copilare. nar
rando seriem sctor prim
antiqui testamenti a
quib q leuitica r regal
lem tribum xpi di filio
fm carne originem
habuit. cu eor operib
in vnu opusculu redige
ut r facilidientib pro
lixitate ppt breuitate
narracois hystor possit
opus placere r studiosis
facile possint p oculi
sita subito ad memo
riam reduce. In quo
quide no est facile labo
rem vmo negocii ple
nu uigilias r sollicitu
dinu ad omm i eo lege
cu utilitate assimpsi.
Cu breuitate hystor
secm data form i tex
tu ita ordinate studui
ut nichil de ueritate